د شپېلۍ

مینه (مه ینه)

په کچه ګړۍ کې

لیکوال:
ډاکتر مهندس حشمت الله «اتمر»
میاشت – غویی / کال -۱۴۰۳

Ketabton.com

ketabton.com - The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ketabton.com - The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه ګړۍ کې
ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ايډېټور:
د پخښتۍ ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر:
چاپ نېټه: مياشت غويی / کال ۱۴۰۳
ګرځنده اړيکه: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸
برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

ketabton.com - The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ... ۱

بسم الله الرحمن الرحیم.. ۲

لیکي پوهه:.. ۳

لړلیک ٤

ننتوزې ٥

د یادښتونو له پاره:.. ۷

نا انډوله (ناول، کېسه یا داستان) ۸

د چاپ شویو کتابونو لېست.. ۷۲

د کار لاندې کتابونو لېست ۷٥

د امکان او وخت په صورت کې...................................... ۷٦

د پخښتۍ څټ ۷۷

ketabton.com - The Digital Library

ننتوزې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسېدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل چې يو بل حقيقی داستان (ناول) و ليکم کوم چې کيسه يې را ته زما ګران ملګري (ج ح) کړې ده، زما د کتابونو مېنه وال يوازې انجينران نه دي او نه بايد اوسي، نو ځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې څانګې مېنه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

ketabton.com - The Digital Library

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه یې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

یادونه:

د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره زما سره شریکې کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

ketabton.com - The Digital Library

....

د يادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

ketabton.com - The Digital Library

نا اندوله (ناول، کېسه يا داستان)

د ۱۹۹۷ میلادي کال و، د افغانستان ډېری خلک د مجاهېدینو خپل منځي جګړوله کبله، هیواد پرېښنو دو ته اړ شوو، جګړې به ورځ تر بلې زور اخیست، بی ګناه اولس په منځ کې سوځېده او له مېنځه ته، د هرې ژبې هیواد وال له هرګوډ نه د ګاونډیو هیوادونو ته د تګ پلانونه جوړول او هلته به د هجرت په موخه تلل.

د افغان اولس، خلک له یوې خوا یې لږې زدکړې درلودې او له بله خوا د بهرنۍ ژبې د پوهې کچه يې هم خورا لږه وه. په هیواد کې تخنیکي او مسلکي ښونځي هم لږ او یا هم د مجاهېدو په خپل منځي جګړو کې له منځه تللي، کتابتونونه یې هم لوټ شوي او یا هم سوځېدلی و.

کار موندنه د افغانانو له پاره په بل هیواد کې خورا ګران کار دی، مخصوصاً، زمونږ په ګاونډیو هیوادونو کې، کوم چې یې ښه اقتصاد نه درلود او اقتصادي حالات یی تر مونږ ښه نه و، دا هیوادونه یوازې یو توپیر درلود کوم چې په ګاونډیو هیوادونو کې امنیت ښه و.

په هغې وخت کې زمونږ د ګاونډیانو پیسې د افغانۍ په پرتله ډیره او چته وه، خصوصاً د پاکستان هیواد چې زر روپې یې تقریباً دولس لکه افغانۍ کېدې.
هر چا به کوښښ کوه چې له خاورې و وځي او ګاونډ ملکونو ته لاړ شي، د هغوي دوی هدفونه وو:
۱. د شخړې او کورنۍ جګړو نه تېښته.

ketabton.com - The Digital Library

۲. د کار موندنه، نورو اروپايي هیوادو او امریکا ته تګ

په همدې توګه، زمونږ تر دوو میلیونو ډېر هیوادوال (مهاجرین) په ګاونډیو ملکونو او خاصتاً پاکستان هیواد کې شپې سبا کولې او تر اوسه هم هلته د مهاجرو په توګه کار او ژوند کوي.

زمونږ هیوادوال او مهاجرین،د پاکستان هیواد په بېلابېلو ښارونو کې اوسېدل، مګر ډېري يې د پېښور ښار په کمپونو کې چې د ملګرو ملتونو په مالي مرستو او یا هم د ځینو جهادی تنظیمونو په ذریعه جوړ شوي وو، خپل ژوند تېراو.

د هغو جملې نه د ناصر باغ، کچه ګړۍ، شمشتو او نورو کمپونو نو مونه اخیستی او یادوی شو.

د پاس یاد شویو کمپونو د جملې څخه یو يې هم د کچه ګړۍ کمپ و، څرنګه چې د نوم څخه يې ښکاري، دا کمپ د اوسېدو له پاره مناسب نه و، مګر د افغانانو له پاره چې خپل هیواد يې د کورنۍ جګړو له کبله پریښی و، بله لاره نه درلوده، دا کمپ د یو ډاګ په شان و، ونې او شینوالی يې هم لږ و، په دې کمپ کې کومه، کومه ونه او یا د اغزو بوټي تر سترګو کېدل چې هغه هم خورا لږ و،

افغانان مجبور ول، د راشن (کوپون یا د ملګرو ملتونو مرستو) تر څنګ کار وکړي، تر څو ځان او کورنۍ ته نفقه برابره، ختینه کورګی جوړکړي تر څو چې خیمې د ژوند نه ځان وژغوري او پاکستان هیواد د دوبي لوړی تودوخي نه ځان او خپله کورنۍ وساتي.

ketabton.com - The Digital Library

دوی به مجبوره ول، تر ناوخته او ډېر شاقه کارونه وکړي، کوم یې چې په خپل هیواد کې نه و کړي.
دا هغه ستونزې وې، چې افغان ډیری مهاجر به ور سره لاس او ګرېوان و.
د دې کمپ ته مخامخ، د سړک نه بلې خوا پاکستان هیواد د پولیسو ښارګوټی و، چې په اساسي توګه د معمارۍ او ښار جوړونې نقشو په پام کې نیولو سره جوړ شوی و، د هوساینې ټول امکانات یې درلود او خورا زرغون (شین) و، دا ښکلې سیمه د پولیس کالوني په نوم مشهوره وه.

څرنګه چې و ویل شو، د کچه ګړۍ کمپ ډېر سپېره او د ژوند هیڅ آسانتیاوي یې نه درلودي، مګر ژوند په دې کمپ کې د مجبوریت په اساس و، په یاد شوي کمپ کې ډېری افغانان پښتانه (۹۵٪) او ۵٪ یې د نور ژبو یا قامونو لکه :
تاجک، ازبک، بلوچ او نورو افغانانو په کې ژوند کاوه، په دې کمپ کې یو ځوان الک د خپلې کورنۍ سره اوسېده، چې نوم یې مسافر او تازه له افغانستان څخه مهاجر شوي و.
مسافر به د ورځې کار کاوه او مازیګر ناوخته به د کمکیو ځوانانو د کریکټ لوبو ډګر ته ته، چېرته چې نور افغان کریکټ مینه وال تلل.
ده او نور خلک به د کریکټ او والیبال لوبو ځای ته را غونډېدل او په مینه به یې د لوبو ښار(سیل) کاوه.
د پېښور ښار هوا د افغانستان په پرتله، ډېره توده وه. ده به په سختۍ سره کار کاوه، ګټه یې هم چندان ښه نه وه، خو مجبور و د راشن تر خوا کار وکړي.
وخت تېرېده او دی هم ورځ په ورځ لوېده.

ketabton.com - The Digital Library

خدای ده ته ښه صورت او ښايست ورکړی و، مګر اقتصادي ستونزه يې خورا ډېره وه.
د وطن حالت هم نا څرګندې لوري خوا روان و، څوک نه پوهېده چې سبا به څه وشي؟
مسافر به ورځ په ورځ دخپل کلي او هيواد سوچ کاوه او ويل به يې:

"داسې وخت به راشي چې زه بيا خپل هيواد ته لاړ شم، په خپلې پلارنۍ مېنې وګرځم او د هيواد دوستانو سره لوبې وکړم، خپل ښونځي ته لاړ شم او په پای کې يو تکړه ډاکتر يا انجينر شم، خپل هيواد او خلکوته مرسته وکړم".

د يوې خوا تودوخه او له بلې خوا له هيواده جلا والي به ورځ په ورځ په هغه نا سمه اغېزه کوله، او زړه به يې وروسته له کاره ډير تنګېده ، مجبور و چې د وخت د تېرېدو له پاره د کريکټ او واليبال د لوبو ځای ته لاړ شي او خپله په کې هم برخه واخلي.

ژوند په همدا توګه تېرېده او د ده د زړه تنګوالی خورا ډېر شو. يوه د جمعې ورځ، چې هغه بازار ته تلی و، د کور له پاره يې سودا اخيسته، چې سترګې يې په يوې افغانی شپېلۍ و لګېدې.
مسافر شپېلۍ ته نږدې شو او ويې پوښتل:
دا شپېلۍ د ده ځای پيداوار ده اوکه چينايي ده.
پلورنکي و ويل:
نه!
دا د افغانستان نه يو مهاجر راوړې ده، ما ته يې راکړه چې هغه ته يې وپلورم.
مسافر پلورونکي ته و ويل:

ketabton.com - The Digital Library

کېدای شي دا شپېلۍ وګورم؟
پلورونکي و ويل:
هو!
واخله!
مسافر شپېلۍ واخيسته، کته او پورته يې ورته وکتل، شپېلۍ خورا ښکلې وه.
بيايې يوه لنډه مصرع په کې و وهله:
پلورونکي ورته و ويل:
تا مخکې شپېلۍ وهلې ده؟
مسافرو ويل:
هو!
لږ، لږ.
پلورونکي ورته و ويل:
ته ډېره ښه شپېلۍ وهې!
بيا مسافر ورته و ويل:
بيه يې څو روپۍ (کلدارې) ده؟
پلورونکي و ويل:
دا اجازه يې ده او پای بيه يې را ته يوسلو پنځوس روپۍ (کلدارې) ويلې ده.
هغه جب ته لاس کړ او د جب ټولې پيسې يې شمار کړي، ټولې پيسې دري نه وي، روپۍ (کلدارې) شوې.
بيا يې پلورونکي ته و ويل:
زما سره ټولې پيسې ۹۳ روپۍ پاتې دي، په نورو پيسو باندې مې کور ته سودا واخيسته.
پلورونکي هغه ځوان ته وکتل او و يې پوښتل:
ځايی يې که مهاجر؟

ketabton.com - The Digital Library

هغه و ويل:
مهاجر يم.
بيايې و پوښتل:
په کوم ځای کې شپې تېروې؟
ځوان و ويل:
په کمپ کې اوسېږم.
بيا يې و پوښتل:
يواځې يې او که کورنۍ دې هم درسره ده؟
هغه په ځواب کې و ويل:
له کورنۍ سره اوسېږم.
بيا يې زياته کړه.
په کوم کمپ کې اوسېږې؟
ځوان و ويل:
د کچه کړۍ په کمپ کې اوسېږم.
پلورونکې په خندا شو او ويې ويل:
ډېر ښه!
هلته زما ملګري هم شته،
زمرک خو به پېژنې؟
مسافر و ويل:
هغه ترکاڼ زمرک ښيې؟
پلورونکي و ويل:
هو!
هغه زما ملګری دی.
هغه کله ناکله په پور سودا اخلي او کله چی پیسې تر لاسه کړي، بيا زما پور راوړي.
مسافر و ويل:

ketabton.com - The Digital Library

زه هم کولای شم چې تاته د شپېلۍ اتیا روپۍ در کړم او نورې پیسې به کله چې پیسې تر لاسه کړم، تا ته به یې راوړم.
پلورونکي و ویل:
سمه ده!
دا ده شپېلۍ در سره واخله!
کله چې پیسې دې لاس ته راغلې، ماته او یا هم زمرک ته یې ورکړه، ماته رسېږي.
مسافر شپېلۍ واخیسته، خپل پنډ یې په شا کړ، د پلورنکي نه یې خدای پاماني واخیسته او د بازاره و وت.
هغه مخ په کور روان شو، یوه ګړی وروسته خپل ختین کور ته و رسېد.
پنډ یې په کور کې کېښود او حمام ته د ننه شو.
کوزه یې را وخیسته، کومه چې له اوبو ډکه وه، اودس یې وکړ بیا جومات لوري ته روان شو.

د لمانځه وروسته، بېرته کورته ستون شو، شپېلۍ یې واخیسته او د واسکټ په جب کې یې کېښوده او د کور نه د باندې شو.
وړاندی لاړ او په لاره کې یې خپل ملګری ولید، هغه سره یې روغبړ وکړ له روغبړ نه وروسته یې هغه ته و ویل:
ما نن یوه شپېلۍ واخیسته کومه چې زمونږ یو هیواد وال له هیواده راوړی وه او د پلور له پاره یې، زمرک ملګري ته ورکړې وه.
زما هم شپېلۍ خوښه شوه او دهغه نه مې په پلور واخیسته.
ملګري یې و پوښتل:
څنګه یې پر تا باور وکړ؟
هغه و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

هغه له مانه ډیرې پوشتنې وکړې او له پوښتنې نه څرګنده شوه چې د کچه ګړی کمپ کې ژوند کوم او زمرک هم پېژنم.
بیا مې له جبه پیسې و ویستې، ومې شمېرلې، ټولې یې دري نوي روپۍ وې.
ما هغه ته و ویل چې:
اتیا روپۍ به یې اوس درکړم او نورې یې به وروسته درکړم.
خیر یوسي، هغه هم و منله او شپېلۍ مې ترې واخیسته، خدای مهربانه دی، کوم وخت چې پیسې مې لاس ته راغلې، هغه ته به یې و رکړم.
بیا ملګري یې ترې و پوښتل:
ته شپېلۍ وهلی شې؟
هغه و ویل:
هو!
بیا یې ملګري و ویل:
پیل کړه!
هغه په شپېلۍ وهلو پیل کړ.
ملګري یې و ویل:
بیشکه!
زنده باد!
زما در باندې یقیین نه راته.
ته خو په ریښتیا ښه شپېلۍ وهې.
هغه و ویل:
ما په افغانستان کې هم شپېلۍ وهله
نو ځکه پرې پوهېږم.
بیا یې شپېلۍ بس کړه.
د جب نه یې دسمال و ویست او شپېلۍ یې پرې پاکه کړه او د واسکټ په بغل جب کې یې کېښوده او په خبرو اترو یې پیل کړ.

ketabton.com - The Digital Library

په لاره کې روان ول، د هغه غره او د دې غره خبرې يې کولې.
هغوی د لوبو ډګر خوا ته روان ول کوم چې نږدې او شاو خوا يې پخوا د نارنجو ونې وې.
دا د نارنجو ونې د نه پالنې له کبله وچې شوې وې او د وخت په تېرېدو سره سيمه په تش ډاګ اوښتې وه.
افغان مهاجر هم د لوبو له پاره کوم ښه ځای نه درلود، ناچاره ول چې هلته لاړ شي او خپل وخت تېر کړی.
له يوې خوا د هوا تود والی، له بلې خوا بې کسي، مهاجرت، له هيواده جلا والی، بې کوري او بې کاري دا هغه ټول شيان ول چې زمونږ افغانان ور سره مخ ول.
دوی په خبرو بوخت ول چې د ځو ځوانانو څنګ ته نږدې شول، هغوی په کرېکټ لوبو بوخت ول.
دوی ورته نږدې شول او سلام يې واچاوه.
لوبغاړو سلام ته يې عليکم او ويې ويل:
ستړی مه شي!
په خير راغلي!
راځي!
مونږ سره په لوبه کې برخه واخلي، زمونږ ملګري نن لږ دي.
د هغه ملګري و ويل:
سمه ده.
دا دی واسکټ مې دلته کېږدم.
هغه واسکټ کېښود.
او ملګري ته يې و ويل:
راځه!
ته هم راشه!
ملګري يې و ويل:

ketabton.com - The Digital Library

زه په کرېکټ نه پوهېږم، څنګه لوبه وکړم؟
هغه ځواب ور کړ:
دا لوبه آسانه ده!
مونږ د هغوي سره د توپ په نيولو کې مرسته وکړو، هم به سپورت شي او هم به لږ وخت تېر شی.
هغه و منله.
خپل واسکټ يې له ځانه و يوست، د ملګري واسکټ تر خوايې کېښود او د لوبو ډګر ته ننوت.
ده به کله يوې او کله بلې خوا د توپ پسې منډې وهلې، بيا به يې توپ و نيو او بل کس ته به يې وا چاوه.
و خت تېر شو او هوا هم لږ تياره شوه، لوبغاړو پرېکړه وکړه چې لوبه ودروي.
هغوي لوبه ودروله او ټول هغه ځای ته روان شول، چې دهغوي جامې وې.
لوبو ډګر په دو ړو سپېره ول، خپل کالي يې وڅنډل، د لوبې وسايل يې سره واخيستل او خپلو کورونو لوري ته روان شول.
هغوی هم دواړو خپل واسکټونه واغوستل او د نورو سره يو ځای د کمپ لوري ته روان شول.
مسافر ډېر ستړی شوی و، ځکه توپ په سې يې ډېرې منډې و هلې وي.
هوا تياره کېده او لوبو ډګر هم کمپ ته نږدې کېدل.
د ماښام د لمانځه آذانونه تر غوږو کېده او دوی هم خپله چالاکي ډېره کړه، تر څو چې د جمعې وخت ته ځانونه ورسوي.
هغوی کمپ ته ورسېدل، چا چې اودس درلود، جومات ته د لمانځه له پاره ننوتل او چا چې اودس نه درلود خپلو کورونوته لاړل تر څو اودس بيا لمونځ وکړي.
مسافر هم خپل هستوګنځای ته ننوت تر څو اودس بيا، لمونځ وکړي.

ketabton.com - The Digital Library

هغه ډېر ستړی و، ځکه چې نن يې ډېرې منډې وهلې وې او خورا ترږی شوی هم و.
خور ته يې غږ کړ:
ته لږ چای دم کړه، زه به اودس بيا لمونځ وکړم.
خور يې ځواب ور کړ:
سمه ده وروره!
ته تر څو چې اودس او لمونځ کوې زه تاته چای دمه وم.
بيا مسافر و ويل:
خير يوسې خورې!
هغه ختينه کوزه واخيسته او له اوبو نه يې ډکه کړه.
بيا حمام ته ننوت، اودس يې وکړ، بيا څپرې ته نږدې شو .
خپل څادر يې واخيست، اوار يې کړ او د ماښام لمونځ يې وکړ.
خور يې وليد چې مسافر لمونځ خلاص کړ، تازه شين چای يې ورته راوړ.
هغې مسافر ته په پياله کې چاي واچوه او ويې ويل:
خوږه در ته راوړم؟
مسافر و ويل:
هو!
لږ ګړه راوړه، ډېر ترږی يم.
هغې ژر ګړه راوړه او مسافر په چای ښنلو پيل کړ.
د مسافر د کورنۍ نور غړي هم را ټول شول، لوی پوزی يې اوار کړل، ترټک يې پرې کيښودل او با لښتونه يې هم راوړل.
خور يې مسافر ته و ويل:
پاسه وروره!
پر ترټک کينه!
ته نن ډېر ستړی شوی يې، تا ډېرې منډې وهلي دي.

ketabton.com - The Digital Library

ورور یې له ځایه پاڅېد او پر تړتک کیناست، خور یې بالښت واخیست او د هغه تر څټ یې کیښود.
ورور یې مننه وکړه او ډیر خوشحاله شو.
څه وخت تېر شو، ماسخوتن شو.
د شپې ډوډۍ تیاره شوه، د لاس اوبه راوړل شوې، ټولو لاسونه پریمنځل.
دستر خوان اوار شو او کتغ هم پرې کیښودل شو.
ټولو ډوډۍ ته پیل کړ.
ډوډۍ یې و خوړه او خوریې چای راوړ.
هغوي چای و څښه او مسافرهم د نن ورځې د کریکټ د لوبو کیسه پیل کړه.
ټولو ورته غوږ نیولی و.
بیا نارینه د ماسخوتن لمانځه ادا کولوله پاره جومات لوري ته روان شول.
لمونځ یې په جمع ادا، بیا وروسته کورته ستانه شول.
مسافر ډیر ستړی شوی و، خپل تړتک یې اوار کړ او بالښت یې سر ته کیښود، خپل څادر یې پر ځان وغوړاوه او ویده شو.
سهار وختي له خوبه ویښ شو او جومات خوا ته لاړ.
لمانځه نه وروسته ستون شو، بیا یې د سهار چای و څښه او له کوره د باندې شو.
وروسته خپل ملګري کور خوا ته روان شو چې دکار موندلو په هکله خبرې وکړي.
مسافر د ملګري کورته و رسېد.
دروازه یې و ټکوله؛
ملګری یې د باندې شو او هغه ته یې د کور راتګ بلنه ور کړه.
هغه و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

مننه!
راځئ چې چکر و وهو او و ګورو، کوم کار پيدا کړو.
هغوی د سيمی هټيو خوا ته روان شول.
څه ځنډ وروسته، هغوي د سيمې بازار ته و رسېدل او يوی څپرې
لاندې د چای پلورلو هټی خوا ته کيناستل.
چايچي راغی او له هغوي نه يې پوښتنه وکړه:
شين چای راوړم که تور؟
مسافر و ويل:
شين چای.
بيا چايچي و پوښتل:
بوره راوړم که ګړه؟
مسافر خپل ملګري نه و پوښتل:
تا ته څه شی راوړی؟
ملګري يې و ويل:
ما ته توره ګړه.
بيا مسافر زياته کړه، ملګری ته می توره ګړه او ما ته لږ بوره راوړه.
چايچي و ويل:
سمه ده!
لږ ځنډ وروسته چايچي چای راوړ او د دوی تر مخ يې کيښود.
دوی په پيالو کې چای واچاوه او په غورو يې پيل کړ.
کله به يې ويل:
راځه چې يوه کراچۍ پيدا او پر هغي باندې ميوه او يا هم ترکاري و
پلورو.
ملګري يې و ويل:
دا خو ډير ښه سوچ دی.

ketabton.com - The Digital Library

لومړی کوښښ وکړو چې یوه کراچۍ پیدا کړو، بیا به تصمیم و نیسو چې، څه پرې خرڅ کړو.
ملګري یې و ویل:
زما یو بل ملګری هم په کراچۍ ګړه خرڅوي، زه به له هغه څخه پوښتنه وکړم چې، په څه کې ډېره ګټه ده.
مسافر و ویل:
سمه ده.
هغوی خبرې کولې او هم یې چای څښل.
د هغوی قصې خوږې لکه شکرې وې.
بیا د چایچي شاګرد راغی او له هغوي نه یې پوښتنه وکړه:
بل چای راوړم؟
د مسافر ملګری و ویل:
نه!
بس ده.
بیا هغوي خپلو نکلو ته دوام ور کړ.
وخت تېر او غرمه نږدې شوه، مسافر ګړۍ ته وکتل او ویې ویل:
اوه!
یولس بجې شوې.
د غرمې ډوډۍ وخت ورسېد.
ملګري یې و ویل:
هو!
راځه چې کور ته لاړ شو، په لاره کې به لږ یخ واخلو او کور ته به یې، یوسو.
هغوي له ځایه پا څېدل او کور خواته روان شول.
لومړی مسافر د ملګري کور ورسید او هغه مسافر ته و ویل:
راځه!

ketabton.com - The Digital Library

غرمه له ما سره تېره کړه!
بیا مازیګر به لوبو ډګر ته یو ځای لاړ شو.
هغه و ویل:
مننه کوم.
زه په کور کې څه کار لرم، بیا به مازیګر خپله شپېلۍ واخلم او لوبو ډګر ته به لاړ شم.
ملګری یې و ویل:
سمه ده !
ستا خوښه!
مسافر خدای پاماني واخیسته او خپل کور خواته روان شو.
هغه کور ته د ننه شو او تر څپرې لاندې کیناست.
بیا یې خپل پلان شوي کار، سر ته ورسو.
مازیګر شو او مسافر هم خپله شپېلۍ واخیسته.
هغې ته یې وکتل او بیا یې د واسکټ په جب کې کېښوده او له کوره د باندې شو.
هغه لوبو ډګر خوا ته روان شو.

لومړی یې د والیبال ننداره وکړه بیا وروسته تر تیاره کېدو، مخ په پولیس کالونې، روان شو.
دا ځای خورا ښکلی او ډېر شین (زرغون) و.
هغه د سړک نه وا وښت، یوی پولې ته نږدې او تر ونې لاندې کیناست.
شپېلۍ یې له جبه و وېسته او په غږولو یې پیل کړ.
هغه ډېره ښه شپېلۍ وهله او په شپېلۍ کې به یې دا سندره ویله:

ketabton.com - The Digital Library

بیا که بریم به مزار ملا ممد جان
سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان

بیا که بریم به مزار ملا ممد جان
سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان

برو با یار بگو یار تو آمد
گل نرگس خریدار تو آمد
گل نرگس خریدار تو آمد

برو با یار بگو چشم تو روشن
همان یار وفا دار تو آمد
همان یار وفا دار تو آمد

بیا که بریم به مزار ملا ممد جان
بیا که بریم به مزار ملا ممد جان

سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان
سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان

بیا ای یار که مجنون تو هستم
خراب لعل میگون تو هستم
خراب لعل میگون تو هستم

نمی بوسم لب پیمانه ای می
پرشان و جگر خون تو هستم

ketabton.com - The Digital Library

پرشان و جگر خون تو هستم

بیا که بریم به مزار ملا ممد جان
بیا که بریم به مزار ملا ممد جان

سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان
سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان

سر کوی بلند فریاد کردم
علی شیر خدا را یاد کردم

علی شیر خدا یا شاه مردان
دل نا شاد ما را شاد گردان

بیا که بریم به مزار ملا ممد جان
بیا که بریم به مزار ملا ممد جان

سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان
سیل گل لاله زار وا وا دلبرجان

علی شیر خدا دردم دوا کو
مناجات مرا پیشی خدا کو

چراغ های روغنی نظر ته میتم
به هر جا عاشقه دردش دوا کن

ketabton.com - The Digital Library

....

بيا که بريم به مزار ملا ممد جان
بيا که بريم به مزار ملا ممد جان

سيل گل لاله زار وا وا دلبرجان
سيل گل لاله زار وا وا دلبرجان

او کله به يې هم دا پښتو سندره غږوله، کومه چې د هيواد په هکله او حماسي سندره وه.

دا وطــــن ودان وطـــــن
دا د لـــوي افـــغــــان وطـــن
دا پـــه مـــونـــګـــه ګـــران وطـــن

خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري
خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري

ستا په لوړو غرونوکې
شور دې په سيندونوکې
مينه يې په زړونوکې

ketabton.com - The Digital Library

....

ستا په لوړو غرونوکې
شور دې په سيندونوکې
مينه يې په زړونوکې

ښکاري يې دغرو اوچت سرونه د اسمان سره
ننګ او د ايمان سره

ښکاري يې دغرو اوچت سرونه د اسمان سره
ننګ او د ايمان سره

دا وطن ودان وطن
دا د لوي افغان وطن
دا په مونګه ګران وطن

خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري
خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري

اوسي افغانان په کې
نسل قهرمان په کې
واړه سربازان په کې

ketabton.com - The Digital Library

د شپېلۍ مينه (مه ينه) په کچه ګړۍ کې

....

اوسي افغانان په کې
نسل قهرمان په کې
واړه سربازان په کې

ښکاري يې دغرو اوچت سرونه د اسمان سره
ننګ او د ايمان سره
ښکاري يې دغرو اوچت سرونه د اسمان سره
ننګ او د ايمان سره

دا وطن ودان وطن
دا د لوي افغان وطن
دا په مونګه ګران وطن
خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري
خاوره د غيرت ده زلزلې لري طوفان لري
غرونو کی بازان لري

مسافر به تر ماښام ناوخته شپېلۍ وهله او يوازی به ناست و.
بيا به د کور خوا ته روان شو.
دا کار، ده ته عادت وګرځېد او هر ماښام به خپل ټاکلی ځای ته ته، ځکه چې داسې زرغون (شين) ځای په سيمه کې نه و.
هغه به کله ناکله پښتو لنډی او سندرې هم غږولې.
څرګنده ده چې، د شپې له خوا غږ تر ډېرو لرې ځايونو، تر درې سوو مترونو نه هم لرې ځي.

ketabton.com - The Digital Library

دا راز د هغه د شپېلۍ غږ تر پوليسو کورونو پورې هم ته او د نږدې ودانۍ خلکو هم کولای شو واورې.
يوه ورځ د يو لوی افسر لور د ودانۍ بالکن ته و وته او د شپېلۍ غږ يې تر غوږو شو.
هغه څو دکيکې (دقيقی) ودرېده او شپېلۍ ته يې غوږ ونيو.
د شپېلۍ غږ خورا په زړه پورې و.
هغې دې خوا او هغې خوا، وکتل او څوک يې تر سترګو نه شو.
څو دکيکی ودرېده بيا د شپېلۍ غږ بند شو.
هغې ګړۍ ته و کتل او وخت يې له ځانه سره بند کړ.
بيا بېرته کوټې ته د ننه شوه.
سبا ماښام بيا په هماغه ټاکلي (بند شوي) و خت و وته او د شپېلۍ غږ يې واورېد.
ډېره خوشحاله شوه او د شپېلۍ و هلو تر پايه هلته ودرېده.
بله ورځ لږ وخته له کوټې و وته او د شپېلۍ وهلو منځ وخت يې و موند.
بيا به ورو ورو خپل وخت بدلاو او مخ کې به راوته تر څو چې د شپېلۍ وهلو پيل وخت يې و موند.

مسافربه هم په ټاکلی وخت راته، د شپېلۍ په وهلو به يې پيل کاوه، په خپل وخت به يې شپېلۍ ته د پای ټکی ايښود او کور ته به ته.
هغه نه پوهېده چې د شپېلۍ غږ تر هستوګنو کورنو پورې ځي.
مسافر عادت کړ چې، هر ماښام به هلته ځي.
د افسر لور هم په ټاکلي وخت له کوټې بالکن ته وته او د شپېلۍ غږ ته کيناسته، تر څو چې پای ته و رسېږی.
مسافر به کله نا کله چېرته ته او يا يې په وادونو کې ګډون کاوه، په داسې ماښام به نه توانېده چې هغه ځای ته لاړ شي او شپېلۍ و وهي.

ketabton.com - The Digital Library

مګر جلۍ به هر ماښام په ټاکلي وخت بالکن ته وته او د شپېلۍ وهلو انتظار به یې کاوه.
هغه ورو ورو د شپېلۍ په غږ مینه (مه ینه) شوه.
که چېرې کوم ځای ته به له کورنۍ سره تله، کوښښ به یې کاوه چې ځان ماښام ببېرته، کورته ورسوي تر څو د شپېلۍ وهلو غږ ورنه تېر نه شي.
کله به هم د دوستانو کور کې پاتې کېده، شپه به پرې ښه نه تېرېده او تر سهاره به یې د شپېلۍ د غږ سوچ کاوه.
یوه ورځ هغې له ځانه سره سوچ وکړ:
دا سړی به څوک وي؟
مګر هغه نه پوهېده چې شپېلۍ وهونکی، مسافر او افغان مهاجر دی.
ماښامی شپېلۍ وهل دوام پیدا کړ.
وخت به تېرېده.
یوه ورځ چې کورنۍ یې په کور کې نه وه، له ځانه سره یې تصمیم و نیوه چې دا شپېلۍ وهونکی پیدا کړي او هغه د نږدې وګوري.
تر هغه پوښتنه وکړي چې دا شپېلۍ یې د چا نه زده کړې او ولې دلته شپېلۍ وهي؟
ستونزه یې څه ده؟
آیا مین (مه ین) شوی دی؟
د کوم ځای څخه دی؟
او داسې نورې پوښتنې یې په زړه کې تېرېدې.
لږ ځنډ وروسته یې تصمیم و نیو چې یو لنډ لیک ورته واستوي او پوه شی.
یو څه یې په لیک کې ولیکل، بیا لاندې کته شوه.
د خپلې خورړنې کور خوا ته لاړه او دروازه یې و ټکوله.
د خورړنې کوشنې ورو، دروازه خلاصه کړه او سلام یې ورکړ.

ketabton.com - The Digital Library

هغې سلام ته وعلیکم و وایه او پوښتنه یې وکړه:
نازی په کور کې ده؟
هغه و ویل:
هو!
هغه په کور کې ده.
بیا جلۍ هغه ته و ویل:
هغې ته غږ کړه.
هغه و ویل:
سمه ده !
اوس دستي!
الک کورته د ننه شو او خپلې خور ته یې غږ کړ.
نازی دروازې ته راغله او له خورړنې سره یې روغبړ وکړ.
نازی هغې ته د کور ننوتو بلنه ورکړه.
دوی کور ته د ننه شوې، سم دلاسه جلۍ کاغذ و ویست او نازی ته یې و ویل:
دا کاغذ خپل ورور ته ورکړه، چې شپېلۍ وهونکي ته یې ورکړي.
نازی پوښتنه وکړه:
کوم شپېلۍ وهونکی؟
جلۍ زیاته کړه، دلته کوم څوک هر ماښام شپېلۍ وهي.
نازی و ویل:
هو!
زه هم کله، کله د شپېلۍ غږ اورم.
په رښتیا چې هم ښه، خوږه او په زړه پورې شپېلۍ وهي.
بیا یې جلۍ ته و ویل:
مینه شوې خو به نه یې؟
جلۍ و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

نه!
یوازې غواړم چې و پوهېږم.
څوک او ولې شپېلۍ وهي.
نازی خپل ورور ته غږ او ورته یې و ویل:
دا کاغذ واخله، شپېلۍ وهونکی پیدا کړه او ورته یې ورکړه.
بیا جلۍ زیاته کړه.
ور ته و وایه څواب یې ولیکه او سبا دا وخت به یې له تا نه واخلم.
الک و ویل:
سمه ده.
بیا خور یې و ویل:
دا موضوع له ځانه سره وساته او چاته به یی نه وایي.
الک و ویل:
سمه ده!
لیک یې واخیست او له کوره بهرشو.
ډېر وګرځېد تر څو شپېلۍ وهونکی ومومي کړي.
الک شپېلۍ وهونکی وموند او کاغذ یې ورته ورکړ.
الک بیرته کور ته روان شو.
شپېلۍ وهونکی کاغذ خلاص کړ.
تیاره وه،
لیک، ښه نه لوستل کېده.
له ځایه پاڅېد او یوي روښانه کوڅې ته نږدې شو، تر څراغ لاندې ودرید، تر څو لیک ولولي.
په لیک کې لیکل شوي و:
سلام وعلیکم!
کولای شم تا له نږدې و وینم؟
وروسته هغه لیک په جب کې کیښود او کور خوا ته روان شو.

ketabton.com - The Digital Library

کور ته ورسید.
دشپې ډوډۍ یې و خوړه، وروسته یې لمونځ بیا ویده شو.
سهار شو.
ورځ د تل په څېر تېره شوه.
مازیګر شو،
بیا یې کاغذ را واخیست او د سوال په ځواب کې یې ولیکل:
هو!
ولې نه!
کوم ځای چې ته، ټاکې.
کاغذ یې جب ته کړ، شپیلۍ یې واخیسته، د تل په څېریې واسکټ په جب کې کینسوده او له کوره و وت.
بیا د خپلې خوښې ځای لورې روان شو.
ځای ته ورسید.
ښپیلۍ یې له جبه و ویسته او په وهلو یې پیل کړ.
جلۍ چې د شپیلۍ غږ واورید، له کوره کته شوه او خپلې خورړنې (نازی) کورته لاړه.
ګوري چې د نازی ورور لوبې کوي.
هغه نږدې شوه او د نازی ورور ته یې په غوږ کې و ویل:
کولای شې چې هغه شپیلۍ وهنوکي ځنګه لاړ شې؟
هغه و ویل:
هو!
ستونزه نشته.
بیا جلۍ و ویل:
لیک ترې واخله او هغه به نازی ته ورکړۍ.
بیا نازی به یې ماته راکړي.
الک و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

سمه ده!
الک شپېلۍ وهونکي پسې او جلۍ کورته لاړه.
الک شپېلۍ و هونکي ته ورسید او سلام یې ورکړ.
مسافر سلام ته وعلیکم و ویل:
بیا یې کاغذ له جبه و ویست او الک ته یې ورکړ.
الک هم کاغذ واخیست او کور خواته روان شو.
الک کورته ورسېد.
د کور مخ ته، ملګرو یې انتظار کاوه.
بیا هغه خپلو ملګرو ته و ویل:
زه کور ته ځم او ژر بېرته راځم.
تاسو لوبې پیل کړئ.
کوشنیانو لوبه پیل کړه او الک کور ته د ننه شو.
نازۍ ته یې غږ کړ.
هغه په پخلنځی کې وه.
هغې و ویل:
دلته راشه!
پخلنځي ته!
هغه پخلنځی ته د ننه شو او کاغذ یې نازۍ ته ورکړ.
الک د کوره د باندې شو او ملګرو سره یې لوبې ته دوام ورکړ.
شپه تېره شوه او سهار شو.
نازۍ له کوره و وته او خوررنې کورته لاړه.
ور یې وټکاوه.
خورړنه یې دروازه خلاصه کړه او نازۍ ته یې د کور راتګ بلنه ورکړه.
نازۍ کور ته ننوته او اوسېدو (سالون) کوټې ته د ننه شوه، پر څوکۍ کېناسته.

ketabton.com - The Digital Library

خوړېني يې د شيدو چاى راوړ او نازى ته يې مخامخ پر ميز كېښود.
نازى مننه وكړه بيا لږ وروسته يې كاغذ هغې ته وركړ.
هغى كاغذ خلاص او لوست.
هغه خوشحاله شوه.
نازى هم د شيدو چاى و څښه او كور ته لاړه.
جلۍ په سوچ كې وه،
څه وخت؟
كوم ځاى د ليدو له پاره وټاكي؟
څو ورځې تېرې شوې.
بيا جلۍ تصميم و نيو چې له الكه نظر واخلى او هغه مناسب ځاى د ليدو له پاره و ټاكي.
بيا يې بل ليک وليكه، هغې و غوښتل چې د نازى د ورور په ذريعه يې شپېلۍ وهونكي ته ورسوي.
ورځ په سختۍ تېره شوه او ماښام شو.
جلۍ ليک واخيست او د نازى كور ته روانه شوه،
هغه كور ته ورسيده، دروازه يې وټكوله.
نازى دروازه خلاصه كړه.
جلۍ ليک نازى ته وركړ او ورته يې و ويل:
ورور ته دې وركړه چې، شپېلۍ وهونكي ته يې ورسوي.
نازى هغې ته د كور د ننوتو بلنه وركړه.
جلۍ و ويل:
مننه كوم.
اوس څه كار لرم، بيا به سبا راشم.
جلۍ خپل كور ته لاړه او نازى هم دروازه وتړله.
لږ وروسته د نازى ورور راغى، نازى ورته ليک وركړ.
بيايې و ويل:

ketabton.com - The Digital Library

دا ليک شپېلۍ وهونکي ته ورسوه.
او ورته و وايه چې ځواب يې و ليکي.
هغه و ويل:
سمه ده!
الک روان شو، شپېلۍ وهونکي ته ورغي او ليک يې ورته وسپاره.
الک بېرته راغی.
مسافر ليک خلاص او ولوست.
بيا يې شپېلۍ په جب کې کېښوده او کور ته روان شو.
کورته ورسېد.
د شپې ډوډۍ يې وخوړه، د لمانځه نه وروسته خپل خوب ځای ته لاړ،
سر يې پر بالښت کيښود او سوچونه يې پيل کړل.
کله به يې ويل:
وبه ليکم چی د هغې ونې لاندې، چېرته چې زه شپېلۍ وهم.
بيا به يې سوچ کاوه چې، هلته کومه ستونزه منځ ته را نه شي، ځکه
چې هغه ځای د پوليسو هستوګنې (کالوني) ځای دی.
سهار شو.
شپه يې په سوچونو کې تېره کړه.
وروسته د سهار د چای ښنلو څخه، له کوره و وت او سړک خواته
لاړ تر څو يو مناسب او د پوليسو د هستوګن ځای نه لرې او د کچه
ګړۍ کمپ ته نږدې، کوم روښانه ځای و مومي.
څو ساعته يې تېر کړل .
اخوا او دېخوا يې نظر اچوه تر څو لنډ ځای و مومي.
د روغتون د ليدو سره يې ښه سوچ ور په برخه شو.
په زړه کې ډېر خوشحاله او ويې ويل:
دا دی، خدای ښه ځای وښود.

ketabton.com - The Digital Library

که چا پوښتنه وکړه، ورته به و وایم چې، دلته د رنځور پوښتنې له پاره راغلی یم.
دا د حضرت صبغت الله مجددی روغتون و.
مسافر روغتون ته د ننه شو او د روغتون په انګړ کې و ګرځېد، بیا وروسته د باندې او کورته لاړ.
د غرمې دوډۍ یې په خورا خوشحالۍ سره وخوړه او د ځپرې سیورى ته کیناست.
مازیګر شو، هوا هم مخ په تیارېدو او ماښام نږدې شو.
مسافر له کوره و وت او د خپل ماښامي ځای لورې ته روان شو.
ټاکلی ځای ته ورسېد او د پولې په سر کیناست.
کاغذ یې له جبه و ویست او لیکنه یې پیل کړه.
ویې لیکل:
زما له نظره، مناسب ځای د لیدو له پاره د حضرت صبغت الله مجددی روغتون دی، کوم چې له ما او تا لیدو له پاره ډیر مناسب ځای دی.
دا ځای ستاسو له کورونو نه لرې او ماته لږ څه نږدې دی.
او که ته، تر ما کوم غوره ځای ټاکې، زه به هرو مرو درځم.
لیک یی په جب کې کېښود، شپېلۍ یې و وېسته او په وهلو(غږولو) یې پیل کړ.
جلۍ چې د شپېلۍ غږ واورید، له کوره بهر شوه او د نازی کور خوا ته روانه شوه.
د نازی د کور مخې ته یې د هغې ورو ولید، کوم چې په لاس کې یې د چرګې هګۍ وې.
الک نږدې شو او جلۍ ته یې سلام ورکړ.
هغی سلام ته وعلیکم و ویل:
بیا یې د نازی ورور ته و ویل:
کولای شې چې د شپېلۍ وهونکي څنګ ته لاړ شې؟

ketabton.com - The Digital Library

الک و ویل:
هو!
اول به هګۍ کورته ورسوم بیا به لاړ شم.
جلۍ مننه وکړه او خپل کور ته روانه شوه.
الک هګۍ کورته یوړی او بېرته و وت.
الک د شپېلۍ وهونکې خوا ته لاړ.
هغه شپېلۍ وهونکی ولید.
سلام یې ورکړ،
مسافر ډیر خوشحاله شو، او سلام ته یې علیکم و ویل، بیا یې زیاته کړه چې:
دا لیک هغې جلۍ ته ورسوه.
هغه و ویل:
سمه ده!
رایې کړه!
مسافر لیک ورکړ.
الک لیک واخیست او کور خوا ته روان شو.
کورته ورسید او لیک یې نازی ته ورکړ.
شپه تېره شوه، سبا شو.
نازی د خوړړنې کور ته ورغله، په لاره کې جلۍ د نازی مخې ته راغله.
هغوی روغبړ وکړ، نازی لیک هغې جلۍ ته وسپاره، د هغې نه یې خدای پاماني واخیسته او بېرته، کورته راغله.
جلۍ لیک ولوست، ډېره خوشحاله شوه.
د شپې یې خوب و نه کړ، سهار شو، بیا یې تر ماښامه انتظار وکړ.
تاکلی وخت په نږدې کېدو او د جلۍ زړه په رپېدو شو.

ketabton.com - The Digital Library

هغه له کوره و وته، ريکشا کې کېناسته او روغتون خوايې حرکت وکړ.
لږ ځنډ وروسته هغه روغتون ته و رسېدز او له ريکشا کته شوه.
دروازې نه، انګړ ته د ننه شوه او تر يوی ونې لاندې ودرېده.
په دې وخت کې، مسافر هم انګړ ته ننوت او د شاوخوا په ليدو يې پيل کړ.
ډېره سخته شېبه وه.
ځکه دوی يو بل نه پېژندل، نه هم په هغه وخت کې موبايل ټيلفون و، چې د هغه په وسيله يو بل پيدا کړي.
څه وخت تېر شو چې سترګې يې پر يوې ښکلې جلۍ ولګېدې.
داسې معلومېده چې د چا انتظار کوي.
مسافر څو دکيکې خپل ځای کې ودريد او د هغې په ننداره شو.
جرأت يې نه کاوه چې هغې ته نږدې او ترې پوښتنه وکړي .
هغه هم نه پوهېده، کوم څوک چې د هغې ننداره کوي، هماغه شپېلۍ وهونکی دی.
يو څه وخت تېر شو، په ياد يې راغی چې شپېلۍ له جبه وباسي او په لاس کې يې ونيسي.
که چېرې هماغه جلۍ وي، پوهېږي چه زه يم.
شپېلۍ يې له جبه و ويسته او په لاس کې يې ښکاره و نيوه.
په دې وخت کې د جلۍ، شپېلۍ ته پام شو،هغه پوه شوه چې دا هماغه شپېلۍ وهونکی الک دی.
هغه ته يې اشاره وکړه چې نږدې را شي
هغه نږدې شو او جلۍ ته يې سلام ور کړ.
هغې هم سلام ته وعليکم و ويل .
مسافر د هغې مخې ته ودريد او ويې ويل:

ketabton.com - The Digital Library

تا غوښتل چې له ما سره وګورې؟
هغې و ویل:
هو!
ما غوښتل.
بیا مسافر و ویل:
اورم !
څه دې ویل؟
الک ډېر ښکلی و، خدای پاک ورته ښایست او ښه ځواني ورکړی وه،
جلۍ د الک تر اغېزې لاندې راغله او زړه یې په ډبه هاري شو.
ژبه یې بنده، بنده شوه او ویې ویل:
د کوم ځای یې؟
هغه و ویل:
د افغانستانه راغلی یم.
هغې و ویل:
نوم دې څه دی؟
هغه و ویل:
مسافر!
بیا یې وپوښتل:
چېرې ژوند کوې؟
هغه و ویل:
په کمپ کې.
بیا یې و پوښتل:
په کوم کمپ کې؟
مسافر و ویل:
د کچه ګړۍ په کمپ کې.
مسافر هم د جلۍ تر اغېزی لاندې راغئ.

ketabton.com - The Digital Library

ځکه هغه هم ښکلې او ښتنه پیغله وه.
بیا جلۍ و پوښتل:
څه کار اوبار کوې؟
هغه و ویل:
وزګاریم، کله ناکله په منډه یې کې مزدوري کوم، بیا مازیګر د لوبو ننداره ته ځم، ماښام راځم د ستاسو ودانیو ته څېرمه شپیلۍ وهم او خپل غم پرې لرې کوم.
جلۍ موسکۍ شوه او هغه ته یې و ویل:
ته ښکلې شپیلۍ وهې!
زه ستا د شپیلۍ د اوریده له پاره کوټې نه بالکن ته وځم، تر پایه یې اورم، کله چې ته شپیلۍ بنده کړې، بیا پوهیږم چې ته کور ته ځې.
ما سوچ کاوه چې ته پېښوری یې،
اوس پوه شوم چې ته مهاجر او افغانی یې.
په دې وخت کې ګڼه ګونه ډېره شوه او جلۍ له هلکه خدای پاماني واخیسته او د شفاخانې نه د باندې شوه.
جلۍ ریکشا ودروله، په هغې کې کیناسته او کور لوري ته روانه شوه.
الک په خپل ځای کې ولاړ و، هغې په سې یې کتل تر څوچې له دروازې و وته.
مسافر ډېر په سوچ کې شو، او په زړه کې یې و ویل:
عجیبه پېښه وه!
هیڅ نه پوهیږم!
بیا یې و ویل:
د پېښې نه، تېښته نشته!
څه چې د خدای رضا وي.
بیا له دروازې نه و وت او په پښو کور لوري ته روان شو.
جلۍ هم کورته ورسیده، زړه یې بی کراره و.

ketabton.com - The Digital Library

سهار د شیدو چای خوړو نه وروسته خپلې خوررڼې کورته ورغله، د هغه الک په هکله یې خپلې خوررڼې ته کیسه وکړه او زیاته یې کړه:
هغه ډېر ښه، جګ ځوان او ښکلی و، مګر هغه مهاجر دی، د کچه کړۍ په کمپ کې، اوسېږی.
خوررڼه یې په خندا شوه او ویې ویل:
شپېلۍ و هونکې دې خوښ شو؟
هغې و ویل:
هو!
بیا جلۍ و ویل:
ما سوچ کاوه چې هغه به زمونږ هیواد وال وي، هغه مهاجر و.
بیا خوررڼې یې و وېل:
څنګه په سوچ کې شوې؟
لکه چې الک دې ډیر خوښ شو؟
هغی و ویل:
زه خو د هغه په شپېلۍ وهلو مینه شوې وم.
بیا خوررڼی یې و ویل:
او س په هغه مېنه شوې؟
هغه موسکۍ شوه او ویې ویل:
نه!
هیڅکله!
هغه یو مهاجر دی.
زه یوازی د هغه په شپېلۍ وهلومېنه شوې یم.
خوررڼې یې و ویل:
وګورو!
بیا خوررڼې یې غږ کړ:
څه سوچ کوې؟

ketabton.com - The Digital Library

چاى دې سوړ شو.
هله!
چاى دې و څښه!
هغې پياله واخيسته او سوړ چاى يې و څښه.
بيا له ځايه پاڅېده او خورړنې ته يې و ويل:
زه کور ته ځم.
خورړني يې هغه تر دروازې ورسوله، دروازه يې خلاص او دباندې شوه.
جلۍ کورته لاړه، هر ماښام به يې د شپېلۍ غږ په مينه اورېده او تر پايه به بالکن کې ناسته وه.
څه وخت تېر شو، د هغې په زړه کې د هلک مينه پېدا شوه، هغې به کوښښ کوه چې هغه له زړه وباسي، يوازې د شپېلۍ د غږ په اورېدو قناعت وکړي.
الک هم د جلۍ په اړه سوچ کول پيل کړ او له ځانه سره به يې ويل:
زه او هغه جلۍ!
هيڅ امکان نه لري.
مسافر د شپېلۍ وهلو ته دوام ور کړ.
ورو، ورو د هغه په زړه کې د جلۍ مينه پېدا شوه.
کوم وخت چې جلۍ د شپېلۍ غږ واورېد، زړه به يې په ډبه هاري شو، د هلک ځواني به ور په ياده شوه او له ځانه سره به يې وېل:
څومره ښه ځوان، څومره با ادبه، خپل رښتيا يې و ويل، او و نه يې غوښتل چې ما ته دروغ و وايي.
وخت تېر شو.
جلۍ و غوښتل چې بيا د هلک سره و وينی.
ليک يې وليکه، د خورړنی ورور ته يې ورکړ، چې شپېلۍ وهونکي ته يې ور کړي.

ketabton.com - The Digital Library

الک هم ليک شپېلۍ وهونکي ته وسپاره.
مسافر ليک واخيست او ويې لوست.
بيا يې په پای کې وليکل:
سمه ده !
ماښام!
همالته!
روغتون کې!
په انګړ کې!
تر ونې لاندې!
بيا يې ليک الک ته ورکړ او و يې ويل:
دا دی!
دا بيرته جلۍ ته ور کړه!
الک ليک واخيست او روان شو.
جلۍ په بالکن کې ناسته وه .
هغه د خوررڼی د ورور په انتظار کې وه چی کله به راشئ؟
الک له ورايه څرګند شو.
هغه خوشحاله شوه او دروازې خوا ته لاړه.
مخکې تر دې چې هلک دروازه وټکوي، هغې ور پرانيست او ودريده.
الک ورسېد.
جلۍ اخوا ديخوا وکتل.
څوک نه ښکارېده!
الک ته يې و ويل:
راکړه!
الک، ليک ورکړ او روان شو.
جلی دروازه وتړله.
پخلنځي ته لاړه.

ketabton.com - The Digital Library

لیک یې خلاص کړ او ویې لوست.
بیا یې بې اختیاره د الک ځواب ښکل کړ؛
لیک یې خیرې کړ تر څو، بل څوک یې و نه ویني او د هغې په راز
پوه نه شي.
سبا ماښام د وعدې سره سم، روغتون ته لاړه.
د روغتون انګړ ته د ننه شوه، سترګې یې په مسافر ولګېدې، زړه یې
په ډبه هارو شو، مسافر هم تر ونې لاندې ولاړ و.
هغه هم د مسافر په زړه کې خوږه شوه.
بیا جلۍ مسافر ته نږدې شوه.
سلام یې ورکړ،
مسافر، دهغې سلام ته وعلیکم و ویل.
بیا د جلۍ، پو ښتنې پیل شوې.

څو کسه په کور کې اوسېږۍ؟
څو ورونه او خوېندې لرې؟
په افغانستان کې د کوم ځای یاست؟
روزګار مو په هیواد کې څنګه دی؟
....
او داسې نور.
مسافر به هم، ورته رښتیا ویل.
بیا جلۍ مسافر ته و ویل:
مننه کوم.
کله نا کله به دلته سره وینو!
مسافر و ویل:
سمه ده.
کومه ستونزه نه شته،

ketabton.com - The Digital Library

بيا جلۍ خدای پاماني واخيسته او کور ته روانه شوه.
مسافر هم لږ وخت وروسته کور خواته روان شو.
د دوی مينه به ورځ په ورځ ډېرېده او ليده کاته يې هم ډېرېدل.
دا ليده کاته به يې د هفتې په منځ کې و.
مينه يې خورا ډېره شوه.
جلۍ دې ته اړ شوه چې مسافر ته و وايې له هغې نه ريباري وکړي.
مسافر دا موضوع له خپلې مورې سره شريکه کړه.
مو ريې ور نه پوښتنه وکړه؟
دا جلۍ څوک ده؟
هغه و ويل:
پښتنه ده؟
بيايې و ويل:
د افغانستان د کوم ولايت نه ده؟
مسافر و ويل:
د افغانستانه، نه ده.
مور يې و پوښتل؟
د کوم ځای ده چې پښتنه ده خو د افغانستانه نه ده؟
هغه زياته کړه،
موري!
هغه د پېښور پښتنه ده،
پوهيږې چې پښتون، غټ ټبر دی .
د انګريزو دسيسو له کبله يې پښتانه په دوې برخو و وېشل، تر څو خپلو موخو ته ورسيږي.
مور يې ويل:
هو!
مور به مې راته ويل؛

ketabton.com - The Digital Library

بيا يې و پوښتل:
جلۍ چېرته اوسېږي؟
هغه و ويل:
په پوليس کالوني کې اوسېږي.
مور يې و پوښتل:
هغه څنګه، هلته اوسېږي؟
مسافر و ويل:
هغه د پېښاور د ښار د يو لوړ پوړي افسر لور ده.
مور يې و ويل:
ټوکې کوې او که رښتيا وايې؟
مسافر و ويل:
رښتيا وايم.
بيا مور يې و ويل:
دې سره څرنګه اشنا شوې؟
مسافر خپله کيسه د شپېلۍ وهلو نه پيل کړه.
مور يې حيرانه او هکه پکه شوه.
بيايې و ويل:
مونږ مهاجر يو او دوی ميښت دي،
همدا راز مونږ بې وسوه او دوی شتمن خلک دي، پلار يې هم د پوليسو جګ پوړی افسر دی.
امکان نه لری!
بيا مور يې پوښتنه وکړه:
تا د خپل ژوند کيسه ور ته کړی ده؟
مسافر و ويل:
هو!
ما ورته ټوله رښتيا ويلې ده.

ketabton.com - The Digital Library

د خپل ژوند، کورنۍ، ورونو، خویندو، روزګار، په کمپ کې ژوند کول، ټول مې ورته رښتیا ویلي دي.
مور یې بیا په سوچ کې ډوبه شوه او ویې ویل:
څه وکړم؟
مسافر و ویل:
دا موضوع نن شپه د پلار سره مې شریکه کړه.
هغې و ویل:
سمه ده.
مسافر په سوچ کې له کوره و وت.
شپه شوه.
د مسافر پلار هم ستړی، ستو مانه کور ته راغی.
د شپې د ډوډۍ نه وروسته، هغې د مسافر پلار ته، ټوله کیسه وکړه.
د مسافر پلار هم هک پک پاتې شو.
د مسافر مور ته یې و ویل:
ټوکې کوې او که رښتیا وایې؟
هغې و ویل:
رښتیا وایم.
مسافر هیڅکله دروغ نه وایې.
د مسافر پلار و ویل:
څه و کړو؟
هغې و ویل:
اړینه ده چې د جلۍ کور ته ریباري لاړ شو.
بیا د مسافر پلار و ویل:
مونږ خو مهاجر او بې وسې خلک یو، څه هم د ولور له پاره نه لرو، دا کار به څنګه شي؟
د مسافر مور و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

خدای مهربانه دی.
که چېرې هغوی و مني، زه به هیواد ته لاړه شم او پلارنۍ پاتې ځمکه به و پلورم.
ته خو هسې هیواد ته تلی، نه شې.
ځکه چې دولت به دې بندي کړي.
د مسافر پلار و ویل:
هو!
سمه ده!
خدای وکړي!
بیا د مسافر پلار و ویل:
انتظار به وکړو چې مسافر راشي او د هغه نه د جلۍ د اوسیدو پته واخلو.
لږ وخت تېر شو او مسافر کورته راغی.
پلار یې پرهغه غږ کړ:
دلته راشه!
هغه هم ځېرې ته نږدی او سلام یې واچوه.
مور او پلار یې وعلیکم و ویل.
پلار یې و ویل:
دلته کینه!
مسافر کیناست.
پلار یې د جلۍ په هکله و پوښتل؛
هغه هم رښتیا ځوابونه ورکړل.
بیا یې و ویل:
کله او ځوکسه کولای شو د جلۍ کور ته لاړ شو؟
مسافر و ویل:
سبا به د جلۍ نه پوښتنه وکړم چې څه وایي؟

ketabton.com - The Digital Library

پلار يې و ويل :
سمه ده!
بيا هر څوک خپل د خوب ځايونو ته لاړل او بيده شول.
سهار شو بيا غرمه او وروسته ماښام شو، مسافر د جلۍ سره په ټاکلي ځای کې وليدل او ترې پوښتنه يې وکړه:
هغې و ويل:
لومړی به ستا مور او پلار راشي.
بيا به ټول شيان روښانه شي.
مسافر و پوښتل:
کومه ورځ؟
هغې و ويل:
د جمعې په ورځ،
په دې ورځ به زما پلار په کور کې وي.
مسافر و ويل:
سمه ده!
زه به مې خپل پلار او مور ته و وايم.
د جمعې په ورځ به زما مور او پلار، ستاسو کور ته ريباري راشي.
جلۍ په مسکا او په زړه کې خوشحاله شوه.
بيا يې سره خدای پاماني واخيسته او هر څوک خپل کور ته روان شول.
ورځې تېرې شوې او جمعه ورسېده.
مسافر او جلۍ په زړونوکې ډېر خوشحاله وو، سوچ يې کاوه چې دا هوکړه به ډېر ژر تر سره شي او دوی به پرته له کومې وېرې سره ليده کاته وکړي.
ماسپښين شو او مسافر خپلې مور څنګ ته نږدې او ويې ويل:
پلار مې په دې وخت کې څه شو؟

ketabton.com - The Digital Library

هغې و ویل:
د جمعې لمونځ ته تلی دی، او س به راشي.
په همدې وخت کې د هغه پلار کور ته دننه شو، مسافر خوشحاله شو او د پلار مخې ته لاړ.
لومړی یې سلام ورکړ او بیا یې د هغه لاسونه مچو کړل.
پلار یې سلام ته وعلیکم او د هغه سره یې مچو کړ.
بیا یې مسافر ته و ویل:
کولای شو لاړ شو؟
هغه و ویل:
هو!
ولې نه!
بیا هغوی درې واړه له کوره و وتل:
سړک ته نږدی شوو، یوه ریکشا یې ودروله او په کې سپاره شوو.
ریکشا موخې ته ورسېده او هغوی د ریکشا نه پلي شو.
بیا مسافر و ویل:
زه به تا سو د هغې تر کوره لاربنونه وکړم بیا به زه بېرته راشم او د هغې غتې ونې لاندې به د تاسو انتظار وکړم.
هغوي و منه،
بیا هغوي د جلۍ کور خوا ته روان شوو.
مسافرد جلۍ کور له ورایه وبنود او خپله یې بېرته تاکلی ځای لوري ته روان شو.
هغوي کور ته نږدې شوو،
جلۍ هم په بالکن کې ولاړه او د ریباری انتظار یې کاوه.
هغوی دروازه وټکوله او جلۍ منده کړه، دروازه یې خلاصه کړه،
لومړی یې سلام ورکړ او بیا یې وپوښتل:
څوک او د چا سره مو کار دی؟

ketabton.com - The Digital Library

هغوی و ویل:
میلمانه یو، میلمانه مو په کار دي؟
هغې خپلې مور ته غږ کړ او ویې ویل:
موريې !
میلمانه دي.
مور یې دروازې ته راغله او هغوی ته یې د ناستې (سالون) کوټې ته لارښونه وکړه، هغوی کوټې ته ننوتل.
موریې و ویل:
پلار ته دې غږ کړه!
ته د شیدو چای جوړ کړه، کوم وخت چې ما و ویل، بیا هغه راوړه.
مور یې په کیسه پوه وه او جلۍ هغې ته کړې وه.
دوی په خبرو پیل کړ.
بیا یې جلۍ په هکله د ریباری غوښتنه وکړه.
د جلۍ پلار د الک په هکله څېړنی پیل کړي، له خبرو نه روښانه شوه چې هلک د افغانستان او دلته مهاجر دی.
هغه د مهاجرو په یوه کمپ کې ورځې او شپې تېروي.
په همدی وخت کې جلۍ د اوسیدو(سالون) کوټې ته نږدې او تر دروازې شا ودرېده، تر څو د خپل پلار خبرې واوری چې د هغې په هکله څه پرېکړه کوي.
خبرې خورا تودې وې.
مګر د جلۍ د پلار زړه نه و، په پایله کې یې پرېکړه وکړه چې هغوی ته د نه منلوځواب ورکړي.
د جلۍ مور ډېر کوښښ کاوه چې دا ریباري بلې ورځې ته پرېږدي تر څو د جلۍ او د هغې ماما ګانو سره مشوره وکړي.
مګر د جلۍ پلار د هغې خبره وا نه ورېده او هغوی ته یې د نه منلو ځواب ورکړ.

ketabton.com - The Digital Library

په دې وخت کې جلۍ په ژړا شوه او د دروازې نه لرې او خپلې کوټې ته روانه شوه.
د مسافر پلار، مور هم له ځایه پاڅېدل او ویې ویل:
که بیا بله ورځ راشو، ستاسو نظر څنګه دی؟
هغه و ویل :
زما یوه خبر او هغه هم پخه خبر ده.
مونږ او تاسو سره ډېر توپیر لرو، دا کار نه کېدونکی دی.
د مسافر پلار او مور ډېر خوابښیني شوو او د جلۍ د کوره و وتل:
هغوي د ونې خواته روان شوو، کومه چې مسافر ورته ښودلې وه، و نې ته نږدې شوو او مسافر د خپلې مور او پلار مخي ته ورغی او خوشحاله ښکارېده.
مسافر خپلې مور او پلار ته سلام ورکړ، ویې ویل:
څنګه شو؟
هغوی سلام ته وعلیکم و وایه او ویې ویل:
کار خو ونه شو.
د جلۍ پلار راضي نه دی، زیاته یې کړه چې هېڅ خبره نه مني او وایي:
سمه ده چې مونږ اوتاسو سره یو قام او پښتانه یو، خو دا کار ناشونی دی.
مسافر هم خورا خپه شو.
دوی ټول مخ پر کور روان شوو.
کورته ورسېدل او څپرې خوا ته لاړل.
هلته کیناستل.
د کور نوروغړو ترې پوښتنه وکړه:
خوشحاله راغلی او که خپه؟
د مسافر مور و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

خورا خپه.
هغوي هم خپه شوو.
شپه تېره شوه.
سهار شو.
مسافر له کوره و وت او خپله پرونۍ کیسه یې ملګرى ته و کړه:
ملګرى يې هم، ډېر خپه شو.
بيا يې و ويل:
مه خپه کېږه!
خداى مهربانه دى!
جلۍ پر تا مينه ده.
ډېر سوچ مه کوه؛
مسافر و ويل:
زه له هغې سره خبرې کوم.
کېداى شي خپل پلار ته قناعت ور کړي.
ملګري يې و ويل:
دا سمه ده.
څو ورځې وروسته يې له جلۍ سره خبرې وکړي.
هغې وعده ورکړه چې ستونزه به د مور په ذريعه حل کړي.
مور يې د جلۍ د مينتوب کيسه د هغې پلار ته وکړه او ورته يې و ويل:
ما هم ورته ډېر نصيحت وکړ، مګر هغه يې نه مني او پر الک ولاړه او مينه ده.
د جلۍ پلار پرېکړه وکړه چې هغه پرې نه ږدى چې له کوره و وځي او د الک سره و ويني.
پلار يې سوچ کاوه چې، کېدى شي جلۍ له الک سره افغانستان ته لاړه شي.

ketabton.com - The Digital Library

دا به، ده او د ده کورنۍ ته ډېره ستونزمنه خبره وي.
ورځې تېرېدې او جلۍ نه شو کولای الک و ويني.
دواړو به په جلا جلا سوچونه کول او د حل لارې به يې کتلې.
مسافر به خواشينی ښکارېده او له چا سره به يې خبرې هم نه کولې.
د مسافر چوپتيا به د هغه مور او پلار زو راوه او په سوچ کې به يې ډوبه و.
د مسافر پلار يوه ورځ وختي ماجت ته لاړ، دوي کسان جومات ته راغلی وو. هغه خپل نفل لمونځ وکړ، نا ببره يې په زړه کې وګرځېد چې هغه موضوع د ملا سره شريکه کړی، ګوندې هغه ورته کومه لاره و مومي.

زړه، نا زړه ملا خوا ته نږدې شو او ورته يې و ويل:
کولای شم يوه شخصي موضوع در سره شريکه کړم؟
هغه و ويل:
هو!
و وايه!
هغه د مسافر د مينې او ريبارۍ تګ کيسه ملا ته وکړه،
هغه و ويل:
ته سوچ مه کوه، که نصيب وي د حل لاره به پيدا شي.
ملا زياته کړه، ويې ويل:
په هغې کالونۍ کې د جومات امام زما ډېر نږدې ملګری دی، مونږ په يوې مدرسې کې سبق ويلی دی.
زه به لاړ شم او د هغه سره به مشوره وکړم.
بيا يې د جلۍ د کور پته واخيسته.
د مسافر پلار ډير خوشحاله شو او کور ته لاړ.
مازيګر شو.

ketabton.com - The Digital Library

ملا د کالونۍ په لور حرکت کړ.
یوه ګړۍ وروسته کالونۍ ته ورسید او جومات خوا ته لاړ.
د مازیګر جمع نږدې وه، هغه هم جومات ته د ننه شو او د مازیګر لمونځ یې په جمعې سره ادا کړ.
خلک د جومات نه په وتو پیل کړ.
هغه هم ودرید تر څو خلک لږ او ځان ملا امام ته نږدې کړي.
ورو، ورو ملا امام خواته نږدې شو.
په دې وخت کې د امام ورته پام شو، هغه خواته یې منده کړه، خپل ملګرى یې په غېږ کې ونیو، روغ بړ یې ورسره وکړ، بیا یی دېرې خوا ته بوته او چاى یې ورته وغوښت.
دواړه پر کټ کیناستل او پر خبرو یې پیل کړ.
بیا له ملګري یې و پوښتل:
څرنګه دې خوا راغلئ؟
هغه و ویل:
لومړى، ستا د لیدو له پاره،
بیا یوه موضوع مې درسره شریکوله، کومه چې د ستاسو کالونۍ پورې اړه لري.
هغه و ویل:
مهرباني!
و وایه!
هغه و ویل:
زمونږ د سیمې الک او ستاسو د سیمې جلۍ سره مینه لري، جلۍ پر الک خورا مینه ده، لومړى هغه د الک په شپېلۍ وهلو او بیا وروسته د هغه د لیدو نه، پر هغه هم مینه شوې ده.
بیا جلۍ خواست وکړ تر څو الک هغوي کورته ریبار واستوى.

ketabton.com - The Digital Library

الک خپل مور او پلار د هغې جلۍ کورته واستوو، مګر د جلۍ پلار ريباری و نه منله او ورته يې و ويل:
دا خبره ناشونې ده.
هغوی ډېر خپه کورته راغلل او په اړه يې، نن دا کيسه ما ته وکړه.
ځکه نن تا څنګ ته راغلم، کېدای شي ته ورته کومه د حل لاره مونده کړې.
هغه و ويل:
سمه ده!
د کور پته يې لرې؟
هغه و ويل:
هو!
د هغې جلۍ د کور پته يې ور کړه.
هغه و ويل:
ملا صاحب !
زه هغه ښه پېژنم.
هغه د سيمې ستر پوليس دی، زه به ورسره خبرې وکړم، بيا به تاته احوال درکړم.
ماښام نږدې شو او ملا له خپل ملګري نه د تګ اجازه واخيسته او کمپ لوري ته روان شو.
څو ورځې تېرې شوې، د ملا ملګری کمپ جومات ته راغی اوخپل ملګری سره يې و کتل.
بيا يې ور ته و ويل:
ما د هغې د پلاره سره وکتل او ماته يې هم، د نه ځواب راکړ.
اوس يوازې يوه لاره شته،
هغه لاره د پښتنو په منځ کې د جرګې لار ده، کوم چې پښتانه ته د منلو وړ ده.

ketabton.com - The Digital Library

راځی چې د مسافر د پلار سره خبرې وکړو او یوه د جمعی ورځ وټاکو او د جلۍ پلار کور ته جرګه لاړ شو، ګوندې لاره اواره شي.
په همدې خبرو کې د مسافر پلار هم ورسید، ملا امام ورته بلنه ورکړه چې، نږدې کېنې.
هغه هم نږدی کیناست او په ګده سره یې فیصله و کړه، تر څو د جلۍ کور ته جرګه ولیږي.
په جرګه کې به څلور ملایان، څلور د کمپ سپین ږیري او د هلک پلار به وي.
دوی، وخت یې د جمعي ورځ و ټاکله.
د کالوني ملا امام ته یې وظیفه ورکړه تر څود جلۍ پلارسره د جرګې او وخت په هکله معلومات شریکه کړي.
د کالوني ملا امام خبره و منله او د وعدی سره سم د جلۍ پلار سره یې و لیدل او د جرګې د وخت او موضوع په هکله یې، هغه ته ټول معلومات ورکړل.
جمعه را ورسیده او د جرګې غړی تیار شوو او د کالوني په لور یې حرکت وکړ.
هغوی یوه ګړی وروسته یادې سیمې ته ورسېدل او د جلۍ د کور په لور یې ګړندي ګامونه واخیستل.
کور ته نږدی شوو.
د کچه ګړۍ ملا امام، نورو ته و ویل:
ورونو!
نن به دا موضوع په ښه ښان او د دواړو کورنیو په ګټه تمام کړو، تر څو چې پاېلې ته نه یو رسېدلي، له کوره به نه وځوو.
ټولو دا خبره و منله.
وروسته ملا امام و ویل:
بسم الله!

ketabton.com - The Digital Library

دروازه و ټکوی.
د هلک پلار د مخه شو او دروازه یې وټکوله.
د جلۍ پلار دروازه خلاصه کړه او میلمنو ته یې ښه راغلاست و وایه.
بیا یې له ټولو سره روغبړ و کړ او هغوی ته یې د ناستې (سالون) کوټې ته بلنه ورکړه.
د جلۍ پلار د شیدو چای فرمایښت ورکړ.
د جرګې غړو په خبرو پیل کړ او ویې ویل:
مونږ ټول یو قام اوپښتانه یو، اړینه نه ده چې یو تر بله ځان پورته وګڼو، ښه خبره به داوي چې نن یوې ښې پاېلې ته ورسېږو.
خبری اوږدی او د شیدو چای ورسېد.
د کچه ګړی ملا امام و ویل:
مونږ تر څو چې پاېلې ته ونه رسېږو، نه چای څښو او نه به له کوره وځوو.
بیا یې زیاته کړه.
مونږ ټول د جلۍ د مینې په اساس راغلي یو که چېری دا کار ونه شي ، دا به ډېرې بدې پایلې و لري.
د جلۍ پلار په سوچ کې ډوب شو، په یاد یې راغی چې یوه شپه د هغې لور تصمیم نیولی و چې ځان وژنه وکړي.
بیا د جلۍ پلار و ویل:
دومر ه چې تاسو ښه خلک یاست او جرګه مو را غوښتې ده د پښتنو د جرګې په اساس تاسو خبره په یوه شرط منم.
بیا د کالوني ملا امام غږ کړ:
و وایه کوم شرط؟
هغه و ویل:
که چېری تاسو له ما سره موافقه کوي، هغه دا چې، الک به له واده وروسته همدلته پاتې کیږي، زه د جرګې سره موافقه کوم.

ketabton.com - The Digital Library

د مسافر پلار و ویل:
دا به د مونږ له پاره ډېر سخت کار وي، ښه به وي چې د الک سره مشوره وشي.
ټولو و منله او ویې ویل:
دا ښه کار دی.
بیا د جلۍ پلار و ویل:
اوس د چاى په څښلو پیل کړئ.
خبره لنډه او پاى ته نږدې شوه.
هغوی چاى و څښو او خوشحاله شوو.
بیا دې کچه ګړی ملا امام و ویل:
اوس به څه کوو؟
د جلۍ پلار و ویل:
تا سو د مسافر سره خبرې و کړئ، مونږ به د کوژدې دسمال او پټاسې تیارې کړو.
بیا د جرګې را تګ ته اړتیا نه شته، څو کسه نارینه او ښځینه به راشي، مونږ به ورته دسمال او پټاسې ورکړو او خبره به خلاصه کړو.
بیا یې د ملا امام نه و غوښتل چې یوه د خیر دعا و کړي.
هغه دعا و کړه، د کوره څخه و وتل، ټول خوشحاله شول او د الک پلار ته یې مبارکي و ویله، هر څوک خپلو کورنو خوا ته روان شوو.
د الک پلار کور ته لاړ، څپرې لاندې کیناست، د الک مور، خویندې، ورونه هم و رسېدل، او له هغه یې و پوښتل:
جرګه څنګه شوه؟
هغه و ویل:
جرګه مو و ګټله.
د ملایانو کور دې اباد وي.

ketabton.com - The Digital Library

د الک کورنۍ ډېره خوشحاله شوه او ویې ویل:
کومه ستونزه خو به نه وي پاتې شوې؟
هغه و ویل:
نه!
یوه شرط پاتې شو،
د الک مور و ویل:
بیا کوم شرط؟
مونږ کولی شو چې تر سره یې کړو؟
هغه و ویل:
هو!
دا شرط د مسافره پورې، اړه لري.
که هغه وغواړي، خبره خلاصه ده.
بیا هغې و ویل:
و دې نه ویل؛
کوم شرط؟
هغه زیاته کړه او و یې ویل:
د جلۍ پلار شرط کېښود، که چېرې الک د واده نه وروسته زمونږ په کور کې پاتې کېږي، مونږ یې منو.
مور یې و ویل:
دا دې لا بله خوشحالي!
مونږ په څه خواریو هغه لوی کړی دی، بیا به یې هغوی ته سپارو؟
پلار یې و ویل:
بس!
ژوند همداسې دی.
خدای دې مونږ په خپل امان کې و ساتي،
څه چې د خدای رضا وي.

ketabton.com - The Digital Library

بيا د الک پلار و پوښتل:
مسافر چېرې دی؟
مورېې و ويل:
هغه د باندې دی.
اوس به راشي.
دوی په خبرو بوخت وو چې مسافر کور ته د ننه شو.
هغه پلار ته نږدې شو او سلام يې وا چوه.
پلار يې عليکم و ويل،
بيا يې و ويل:
راځه لږ نږدې کېنه او هغه نږدې شو.
هغه ور ته و ويل:
د جلۍ پلار يو شرط لري.
مسافر و ويل:
کوم شرط؟
هغه و ويل:
وروسته له واده څخه، د خسر کور کې اوسېدل.
مسافر و ويل:
زه يې نه منم.
زه نه غواړم چې د خپل مور، پلار، خويندو او ورونو نه جلا، ژوند و کړم.
مسافر د دې خبرو په اورېدو سره ډير خواشينی او له کوره و وت.
د خپل ملګري خواته روان شو، له هغه سره يې و کتل، ټولې تېرې شوې خبرې يې ورته وکړې.
بيا ملګری يې و ويل:
ته د جلۍ سره خبره وکړه، ګوندې کومه لاره ورته پيدا کړي.
هغه و منله او ماښام کور ته راغی.

ketabton.com - The Digital Library

مور ته يې و ويل:
لومړی غواړم چې د جلۍ سره خبرې و کړم، و ګورم چې هغه څه وايي؟
مور يې و ويل:
سمه ده!
څرنګه چې د تا خوښه وي.
يوه ورځ وروسته مسافر د جلۍ سره و کتل، او هغې ته يې د پلار شرط و وايه.
هغه موسکۍ شوه او ويې ويل:
ته زما د پلار خبره ومنه!
وروسته به مونږ جلا ژوند وکړو.
مسافر و ويل:
ستا پلار نه غواړې چې مونږ جلا ژوند وکړو.
هغې و ويل:
هو!
وروسته به ټول کارونه سم شي.
اوس له پاره د هغه خبره و منه!
زه د ستا سره ولاړه يم.
مسافر خوشحاله شو، د هغې نه يې خداى پاماني واخيسته او كور ته روان شو.
د شپې ډوډۍ نه وروسته، هغه د جلۍ سره د ليدو او د هغې زيركتيا خبره د خپلې كورنۍ سره، شريكه كړه.
هغوی و ويل:
څه چې د ستا او جلۍ په خير وي، مونږ به يې وكړو.
يوه ورځ وروسته د الک پلار د ملا امام خواته لاړ او هغه ته د مسافر د پرېکړې خبر ورکړ.

ketabton.com - The Digital Library

هغه و ويل:
څه چې د خدای رضا وي.
د جمعې په ماسپښين، هغوي څو ښځينه او نارينه تيار او د جلۍ کور ته يې ريبارې ته واستول.
دا ځل د الک مور د شرط موافقه يې، جلۍ مورته و ويله، هغه هم ډېره خوشحاله شوه.
بيا نارينو په خپل منځوکې خبرى اترې وکړې.
يوه ګړى وروسته د جلۍ مور د هغې د پلار په اشاره د پټاسو دسمال راوړ او د هغوى په مخ کې يې کېښود.
هغوى هم يوه انداز پيسې د افغاني رواج سره سم په مجمه کې کېښودې؛
چاي يې و څښو اوروسته د پټاسو دسمال يې واخيست او خورا خوشحالۍ سره د جلۍ د کوره و وتل.
دواړو خواو ته خوشحالي پيل شوه، جلۍ او الک هم کولاى شو چې په خپل مينځو کې بې له وېرې سره وګوري.
هغوى کوژده او بيايې واده وکړ.
الک د جلۍ په کور کې خپل نوى ژوند پيل کړ، مګر هره ورځ به په سختۍ سره تېرېده؛
هغه لومړى له هيواده جلا شو.
بې کوره په کمپ کې اوسېده، بيا د کورنۍ نه هم جلا شو.
څه موده تېره شوه او جلۍ مسافر ته و ويل:
زما زړه ډير په تنګ دى.
ښه به وي چې د تاسو کورته، لاړ شو.
الک و ويل:
سمه ده!
ته مور ته دې و وايه چې سبا مونږ د مسافر کورته ځو.

ketabton.com - The Digital Library

هغې د خپلې مورې نه اجازه واخیسته او د مسافر کورته لاړل.
هغوی ټوله ورځ الته تېره کړه او ماښام کورته ستانه شوو.
داسې به کله، ناکله د الک او جلۍ خپلو او ځپلوانو کورونو ته میلمستیا ته تلل.
ځومیاشتې تېرې شوي.
په حالاتو کې بدلون راغی.
افغان مهاجر په ستنېدو پیل کړ، د الک کورنۍ هم هیواد ته ستنه شوه.
الک خپه ښکارېده.
هیڅ موسکا یې په شونډو کې نه ښکارېده.
یوه ورځ جلۍ د مسافر نه پوښتنه وکړه:
ولې دېر خپه ښکارې؟
هغه و ویل:
د هیواده جلا بیا د خسر کوره کې ژوند، د بندي په څېر دی.
جلۍ و ویل:
ته مه خپه کیږه!
زه هم په خپله ژمنه ولاړه یم، وخت به و رسیږي او مونږ به جلا ژوند پیل کړو.
هغه و ویل:
دا امکان نه لري.
زه خو کار اوبار نه لرم.
او په هیواد کې ویجاړ شوی کور لرم،
د کور جوړلو ته پیسې په کار دي چې مونږ یې نه لرو.
هغې و ویل:
خدای مهربانه دی.
هر څه به سم شي.
څه وخت وروسته جلۍ مسافر ته و ویل:

ketabton.com - The Digital Library

ستاسو کلي څنګه دی، څوک په کې اوسیږي؟
هغه و ویل:
شاوخوايې شین دی، څه کوټې په کې شته او لږ، لږ ويجاړې شوي دي.
باید جوړی شي.
هغې و ویل:
کېدای شي چې يوځل لاړ شو او د نږدې يې وګورو؟
هغه په خندا شو او ويې ویل:
څنګه دې د افغانستان شوق وکړ؟
هغې و ویل:
هیڅ !
یو چکر به و وهو او ستا هیواد به هم وګورو.
هغه و ویل:
سمه ده!
د مور اوپلار نه دې اجازه واخله.
هغې د خپل پلار او مور نه د دوو شرطونو سره اجازه واخیسته.

- ډیر به احتیاط کوي چې له ماینونو نه به ځان ساتي.
- دوی شپو نه به ډېر و خت نه تېروي.

مسافر ومنله او خوشحاله شو.
یوه ورځ پلاريې خپلې لور ته و ویل:
هر وخت چې تاسو وغوښتل افغانستان ته لاړ شئ، ما ته و وایه چې د تاسو له پاره د موټر بند او بست و کړم.
هغې و ویل:
سمه ده!

ketabton.com - The Digital Library

د شپې يې مسافر ته و ویل:
کېدای شي مونږ سبا وختي، تاسو هیواد ته لاړ شو.
هغه و ویل:
سمه ده!
کاشکې دې وختي ویلي وای چې، یو موټر مو تر تورخمه (طورخمه)
پورې نیولی وای.
هغې و ویل:
پلار مې د موټر بندو بست کړی دی.
هغه ګونځاخې، مټیان هم راوړي دي، چې دستاسو هیواد په ګاونډیانو
یې و وېشو.
هغی نورسوغات هم راټول کړي و.
سهار شو او موټر و رسېد.
دروازه وټکول شوه، مسافر دروازې ته لاړ، دروازه یې خلاصه کړه
او ویې پوښتل:
څوک دې په کار دی؟
هغه و ویل:
زه ډرېور یم!
غواړم تاسو تر تورخمه و رسوم.
مسافر و ویل سمه ده!
اوس به مونږ کالي واخلو.
چلونکی و ویل:
کالي به تر دروازي راوړې، بیا به یې زه په موټر کې ځاي پر ځای
کړم.
جلۍ به مسافر ته کالۍ ښودل او هغه به ډرېور ته ور کول.
کالي او سوغات خورا ډېر و.

ketabton.com - The Digital Library

بيا هغوی د جلۍ د مور او د کورنۍ نورو غړو نه خدای پاماني واخيسته او موټر کې کېناستل، موټر حرکت وکړ.
د جلۍ مور هم يوه کوزه اوبه يې د هغوی پسې وشيندې.

په لاره کې جلۍ هری خوا ته کتل، څومره چي د تورخم لوری ته نږدې کېدل، هغومره وروسته پاتی، په سترګو ليدل کېده.
يوه ګړی وروسته هغوی تورخم ته ورسېدل او موټر يې د افغانستان د موټرو هډې خوا ته ودراوه او له موټره کوز شو.
مسافر و ويل:
ته کينه زه به يو موټر دربست کړم.
هغه و ويل:
نه!
د تاسو له پاره ماته پيسې راکړ شوي دي.
يو مينټ !
زه ژر راځم.
هغه يو موټر ته نږدې شو او هغه ته يې و ويل:
دا ځوانه کورنۍ به تر خپل پلارني کور پوري رسوې، کوم وخت چې بېرته راغلې، خپلې پيسې به دې له دې ستېشن نه تر لاسه کوې.
هغه و ويل:
سمه ده!
زه به موټر د تېلو ډک کړم او بيا وروسته به تاسوڅنګ ته راشم.
هغه لاړ، موټر يې له تېلو ډک کړ او بېرته ستون شو.
دريور ټول کالي په ټاکل شوي موټر کې کېښودل او د موټر ډرېور ته يې څه پيسې هم و رکړې.
هغوی هم موټرته د ننه شوو، موټر حرکت وکړ.
هغوی د تورخم د ليکې وا وښتل او د افغانستان خاورې ته د ننه شوو.

ketabton.com - The Digital Library

په لاره کې هرې خوا کنډوالۍ ویجاړ کورونه، دېوالونه، کلا ګانې لیدل کېدې.
سړکونه هم کندې، کندې ول.
څه وخت وروسته موټرد جلال آباد ښارته و رسېد.
ډرېور له مسافر نه پوښتنه وکړه:
اوس کومې خوا ځو؟
هغه و ویل:
لږ لاره و وهه، زه به تاته د خپلې ولسوالۍ لاره و ښیم.
بیا وروسته هغوی ټاکلي ځای ته ورسېدل، مسافر ورته و ویل:
دغی خوا ته حرکت وکړه!
چلونکی هم هغې خواته حرکت وکړ او یوه ګړۍ وروسته هغوی د مسافر کلي ته و رسېدل.
موټر کلي ته ورسېد او ماشومانو له هرې خوا منډې وهلې.
هغوی هم له موټره کته شوو،
د مسافر مور، پلار، ورونه او خویندې یې هم و رسېدې، هغوی ته یې ستړي مه شې، و وایه.
هغوی کالي او سوغاتونه له موټره کته او کلا ته یې د ننه کړل.
بیا مسافر چلونکي ته و یل:
راځه چې بلې کلا ته لاړ شو او موټر هلته ودرو، شپه به دلته وکړئ، سهار وختي به بېرته ستون شې.
هغه و ویل:
نه!
مننه کوم.
دا چې په خیر و رسېدو، د خدای شکر دی.
بیا چلونکي د مسافر سره خدای پامانی وکړه او روان شو.

ketabton.com - The Digital Library

دوی کور ته د ننه شوو او د ویجاړو کوټو تر خوا کیناستل، مور یې هغوی ته تود چای راوړ او هغو هم خپل سوغاتونه او پټاسې خوا ته کېښودل.
خپل او خپلوان چې به یې خبرېدل، د ناوې لیدو ته راتلل، هغوی به پېسې(رونماګي) ورکولې او دوی به ورته سوغاتونه او پټاسې.
هرې خوا به میلمانه کېدل، دوې ورځې په چټکۍ سره تېرې شوې،
مسافر خپلې ښځې ته و ویل:
سبا به بېرته ستاسو کور ته لاړ شو.
هغې و ویل:
کوم کورته؟
مسافر و ویل:
کالوني ته،
هغې و ویل:
نوره هغه ځای ته، نه ځم.
دا مې کور دی، غواړم دلته ژوند و کړم.
مسافر و ویل:
دلته برېښنا نشته، ښار لرې دی.
هغې و ویل:
کومه ستونزه نشته.
بیا هغه و ویل:
ستا پلار او مور به دې په غوسه شي، او کېدای شی دلته را شي.
هغې و ویل:
زه لیک، لیکم او ته به یې هغوی ته یوسې.
ما مې مور ته ویلي دي.
هغه به زما پلار ته قناعت ور کړی.
مسافر ومنله او هغی ته یې کاغذ او قلم ور کړ.

ketabton.com - The Digital Library

هغې لیک و لیکه او مسافر ته یې ورکړ، ویې ویل:
دا ده!
لیک واخله او سبا وختي حرکت وکړه!
کوم وخت چې زمونږ کور ته و رسېدې، لیک به مور ته مې ور کوې.
سهار شو!
مسافر حرکت وکړ، ماسپښین د خپلې خوابنې کورته و رسېد، وروسته له ستړي مه شي نه، خوابنې ته یې لیک و رکړ، او هغه پوه شوه چې لور یې ډېره په خبره کلکه ولاړه ده.
شپه یې وکړه، خسر یې نوکري و.
سهار شو!
مسافر خپلې خوابنې ته و ویل:
زه ځم، ته به زما خسر ته قناعت ورکړې.
زما خوبني د تاسو د لور خوبني ده، چېرته چې هغه خوشحاله وي، زه هم خوشحاله یم.
بیا خوابنې یې و ویل:
لومړی چای و ځښه بیا لاړ شه.
هغه چاي و ځښه.
د ټولې کورنۍ نه یې خدای پاماني واخیسته او دروازی خواته روان شو.
خوابنې یې و ویل:
زه به خپل مېړه ته قناعت ورکړم.
تا سو خپل ژوند کوئ.
تاسو خوشحالي، زمونږ خوشحالي ده،
ته به د هغې خیال ساتې، هغه ډېره نازولې ده او کله نا کله به یې دلته راولې.

ketabton.com - The Digital Library

مسافر و ويل:
سمه ده!
مسافر د کوره و وت.
لومړی تورخم، بيا جلال آباد ښار او وروسته خپل کلي ته ور سېد.
هغوی د مينې ډک او نوی ژوند پيل کړ.

پای

ketabton.com - The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

ketabton.com - The Digital Library

....

۱۹. منار جام – الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (ناول به زبان پښتو)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

ketabton.com - The Digital Library

۳۹. برف ها آب میشود
٤۰. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤۱. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤۲. بوډا ښکاري (ناول به زبان پښتو)
٤۳. د اسلامی معماری پیل
٤٤. نامنوني ژوي
٤٥. حیوانات شوخ
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤۷. د شپیلی مینه(مه ینه) په کچه ګړی کي

ketabton.com - The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٢. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٣. د ژرند ګړي ماما مینه
٤. حشمت خان د کلا معماري
٥. د افغان هلک او آذري جلۍ مینه
٦. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٧. لیونی لېوه
٨. بې زده کړې پوی
٩. شپنه ادې
١٠. کوشنۍ سوداګره
١١. سپین کارغه
١٢. سور تنور
١٣. خړه بیزو
١٤. بندي مرغه
١٥. توده برستن
١٦. د ژوند پای

ketabton.com - The Digital Library

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

ketabton.com - The Digital Library

Lover Of
Flute in
Kacha Gale

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar
April /May/2024

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English